

Carl Møller, Drenbøll, P. Pedersen, S. Pedersen, W. Petersen, Ploug, Raben, Rammestov, Chr. Rasmussen, M. Rasmussen, Rosenørn, Nump, Schlegel, Termanen, Lugen, Ussing, C. Andersen, Berg, Blom, Brasch, Carstensen, Claudi, Clausager og Dresting.

Nei:

H. Chr. Hansen, Johannsen, Jørgensen, Chr. Nielsen, Strandstov og M. Andersen.

Stemte ikke:

Haffner og Andrae.

Fraværende med anmeldt Forsald:

Frijs-Frijsenborg., Krieger, Lomborg (fyg), Müller, Neergaard, H. C. Nielsen, Thygeson (fyg), Carlsen og Cederfeld de Simonfen.

Fraværende:

Strup, FALLESEN, FISCHER, JENSEN, MOLTKE, NELLEMANN, ROSENØRN-LEHN, SCHEEL og BREINHOLT.

Formanden: Paa Dagsordenen staar, men iøvrigt kun for en Ordens Styld: Enefte Behandling af Indstillingerne fra Fællesudvalget angaaende Forslag til Lov om Hærens Ordning. Det Lovgivnings- emne, hvormed Fællesudvalget havde at bestyrelse sig, har jo netop nu fundet sin Afgjørelse fra Rigsdagens Side, og som Følge deraf bortfalde Indstillingerne fra Fællesudvalget og Sagen forlades.

Da Dagsordenen nu er udtømt, skal jeg, forinden jeg angiver, hvornaar Fællesmødet kan holdes og Afslutning finde Sted, gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de Arbeider, som ere hvilende her i Landstinget. Af de Sager, som umiddelbart ere forelagte Landstinget, henhøre dertil „Forslag til Lov om Sagsførervæsenet“, idet der nemlig, som ærede Medlemmer ville vide, først for faa Dage siden er afgivet Betænkning fra Udvalget desangaaende. Da der ikke paa den Tid kunde være Spørgsmaal om Sagens Fremme til Gjennemførelse, er den bleven staaende paa dette Punkt. — Af Sager, som ere oversendte fra Folkethinget, er beroende her i Thinget „Forslag til Lov om Forandring i Hærløvens Bestemmelser om Lejrøvelserne for 1880“. Dette Lovforslag har henligget i Hæruudvalget, som efter Omstændighederne rimeligt var, og det har nu fuldstændig tabt sin Betydning. Ligeledes er „Forslag til Lov om Tilfyn med Salg af Levnetsmidler“, hvilende her i Landstinget. Det har været til 2den Behandling, men 3die Behandling er ikke bleven foretagen, fordi Justitsministeren og Udvalget i Sagens Interesse nærrede et

fælles Ønske om, at det ikke denne Gang kom videre. Som ærede Medlemmer ville vide, er der derhos igaar og iforgaars oversendt fra Folkethinget 4 Lovforslag, nemlig: „Forslag til Lov om Landsbypræsterens Lønning“, „Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbane fra Sommerup Station til Assens“, „Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbane fra Skive Station til Glyngøre“ og „Forslag til Lov om Kjøb af den østjydske Jernbane“; men efter det Tidspunkt, hvorpaa disse Sager ere komne til Landstinget, vilde det ikke være muligt at fremme dem, naar Samlingen skulde slutes idag. — Af de Lovforslag, som ere passerede frem og tilbage mellem Thingene, er der eet, som er hvilende i Landstinget, nemlig „Forslag til Lov om Lønninger for Retsbetjent- og Magistratsmedlemmer“. Dette Lovforslag henligger i det Udvalg, som her i Landstinget har bestyrelset sig med denne Klasse Forslag, og er ikke blevet fremmet fra Udvalgets Side, fordi der ikke turde næres noget Haab om at faae Sagen endrægtigen ført igjennem begge Thing i denne Samling.

Det er saaledes disse Arbeider, som kunne siges at være hvilende her i Landstinget. Med Hensyn til Rigsdagens øvrige Arbeider og Virksomhed i det Hele taget, henviser jeg til den Oversigt, som paa sædvanlig Maade vil blive affattet af Bureauet og meddelt i Tidenden. Naar denne Oversigt læses, saa vil man ganske vist med sær Opmærksomhed dvæle ved de to vigtige Lovarbeider vedrørende Søværnet og Hæren. Vi ere jo desværre nys blevene mindede om, at ikke Alle se med venlige Øine paa disse Sagers Afgjørelse; men jeg troede dog, saaledes som ogsaa de senere faldne Uttringer give mig yderligere Berettigelse til at tro, at der vil være en temmelig almindelig Anskuelse om, at det allerede er et stort Gode, at Lovgivningsmagten nu endelig har opfyldt den Pligt, som den selv havde paalagt sig, nemlig at revidere disse vigtige Love. Det var, som ogsaa før blev sagt, med en trykkende og pinlig Følelse, at vi Nar for Nar vendte tilbage til samme Lovgivningsemne, uden at naae Maalet. Jeg tør fremdeles tro, at der dog vil være overveiende Stemning for at lægge Bøgen paa, at, naar de særlig Sagkyndige finde, at ikke ganske ubetydelige, men endog temmelig væsentlige Fordele ere vundne gennem Revisionsarbeidet, saa er det Noget, som vil tjene til vort Lands og vort Folks yderligere Betryggelse, selv om det ikke, saaledes som det nys blev indvendt, vil kunne være en ubetinget Garanti for Landet i farefulde Tider. — Ved de øvrige, jeg kan sige, ikke faa, men mange væsentlige Lovgivningsarbeider, tilbørlig endog af større Omfang, som ere blevene færdige i denne Samling, skal jeg ikke her dvæle, men kun udtale min og med min Manges Beklagelse baade i og udenfor Landstinget af, at der saanes blandt de færdige Arbeider Bestemmelser om Lønningstillæg for Sta-